

J. M. Hansen: Jeg har ikke forstaaet den ærede Ministers Udtalelse ved anden Behandling anderledes, end han nu har forklaret den; jeg har ikke troet, at der var en saadan Dissents i Regjeringen. Hvad jeg udtalte, var, at naar den ærede Minister sagde, at han ikke var bemyndiget til paa Regjeringens Vegne at fravige den afgivne Erklæring, saa jeg deri en Antydning af, at den ærede Minister tænkte sig Muligheden af, at Regjeringen senere kunde bemyndige ham til at stille sig anderledes til Sagen eller, med andre Ord, at Regjeringen senere kunde beslutte — ligeledes uden Dissents — at stille sig anderledes til Sagen. Naar den ærede Minister yttrede, at man tidligere ikke har henvendt sig til „Hovedet“, vil jeg sige, at efter den Forhandling, som har fundet Sted her i Aften, troer jeg, at man vil komme ind paa denne Sag paa en langt heldigere Maade. Der er ikke fra de tidligere Ministerier, naar denne Sag har været behandlet, kommet saa velvillige Ytringer om den som fra de to ærede Ministre i Aften; tidligere har man paa en mere bureaukratisk Maade afviist enhver Fordring om Berettigelse for Befolkningen til at blive bekendt med de afgivne Erklæringer, og derfor er det blevet en almindelig Anstuelse, at man, naar man henvendte sig til Hovedet, vilde møde den allerstørste Modstand. Det har maattet staae for os, som om de lavere Stillede i Ministerierne i denne Henseende maaskee kunde være noget mere velvillige, men nu have vi hørt, hvorledes den ærede Minister stiller sig til Sagen, og nu vil man i Fremtiden ikke forsømme at henvende sig til Hovedet.

Thorab: Efter de meget vidtløftige Forhandlinger, som det foreliggende Spørgsmaal har været underkastet, skal jeg kun tillade mig med et Par Ord at behjse den Stilling, jeg indtager til det omtalte Tilfælde, om i Ministeriet at erholde en Affskrift af en ministeriel Ordning, da jeg er den Paagjældende, der har henvendt mig til et af Contoirerne under Cultusministeriet, for at erholde en saa-

dan Affskrift. Jeg skal ikke trætte det høit-ærede Thing med Detaillen i denne Sag; jeg skal kun bemærke, at jeg gik til „Hovedet“ og fik den velvilligste Modtagelse. Efter en kort privat Samtale, som jeg ikke troer, det her er det rette Sted at gjengive, men under hvilken der blev viist mig den største Imødekommen, fandt jeg mig foranlediget til at henvende mig paa Contoiret forat erholde den meget omtalte Affskrift, og da jeg kom der, svarede en Toldmægtig med de Ord, som ere anførte af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (J. M. Hansen). Jeg skal forresten ikke videre opholde mig ved dette Spørgsmaal; maaskee jeg privat kan henvende mig til „Overhovedet“ i Cultusministeriet om denne Sag.

P. C. Olsen: Jeg skal kun erklære, at jeg mødte i første Departement, og jeg troer ikke, det var en Skriver, der gav mig Billed. Om det var Hovedet eller Overhovedet, jeg traf, veed jeg ikke, men han erklærede bestemt og tydeligt, at han ikke havde Competence til at give mig den forlangte Erklæring, da det var en Sag, som Ministeren havde forbeholdt sin egen Afgjørelse, og at der desangaaende maatte indgives en Ansøgning.

Da Ingen hyderligere begjærede Ordet, fattes Lovforslaget (see Tillæg A Sp. 955—56), efterat være oplæst, under Afstemning og vedtoges med 61 St. imod 2.

Sagen gaaer nu til Landstthinget.

Formanden: Dagsordenen er hermed udtømt. — Næste Møde vil blive afholdt førstkommande Mandag Aften Kl. 7, og Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af:

Udkast til Lov indeholdende Forandringer i og Tillæg til Lov angaaende Valgene til Rigsdagen af 16de Juni 1849.